

ΜΕ.Κ.Ε.Α.

Λαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης
www.mekea.org ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: mekea@mekea.org 6 937 835 919

Βρισκόμαστε για άλλη μία φορά στο ίδιο έργο θεατές. Η **Κοινοβουλευτική Χούντα** χωρίς καμία λαϊκή νομιμοποίηση ψηφίζει ένα ακόμη αντιλαϊκό νομοσχέδιο που επιβάλλει όχι μόνο μία νέα φοροληστεία, οδηγώντας στη εξαθλίωση όλο και μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, αλλά και απολύσεις στα πλαίσια της «κινητικότητας» των δημοσίων υπαλλήλων. Όλα αυτά αποτελούν νέες θυσίες που πρέπει να ανεχτούμε στο βωμό της επερχόμενης δόσης και των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων που θα εξυγιάνουν το Δημόσιο (τον μεγάλο ασθενή και υπαίτιο της κρίσης σύμφωνα με τις ελίτ!) κάνοντας την ελληνική οικονομία πιο ανταγωνιστική. Εντούτοις, επίσημα στοιχεία (ΟΟΣΑ) αναφέρουν ότι το 2003 Γαλλία και Γερμανία ξόδευσαν 15%-25% για κράτος πρόνοιας ενώ η Ελλάδα 10%, και παράλληλα το 2002 μόλις το 11,4% του ελληνικού εργατικού δυναμικού εργαζόταν στο δημόσιο τομέα με το ποσοστό αυτό να φτάνει στο 15% το 2010, ακριβώς δηλαδή στον μέσο όρο της ΕΕ, γεγονός που καταρρίπτει εκκωφαντικά την κυβερνητική προπαγάνδα και ψευδολογία για το Δημόσιο.

Ο προφανής στόχος των ελίτ μέσω της «εξυγίανσης», επομένως, είναι να παραδώσουν τομείς του δημόσιου τομέα στον ληστρικό και ανεξέλεγκτο ιδιωτικό τομέα (π.χ. ΕΡΤ, ΔΕΗ κλπ.), προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Αύριο θα εφαρμοστεί αυτό και με τα νοσοκομεία, τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια, αφήνοντας ένα υποτυπώδη δημόσιο τομέα για τους απόρους, όπως στις ΗΠΑ, οδηγώντας ταυτόχρονα χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία και την υπο-«απασχόληση» (η οποία όμως είχε αρχίσει να φουντώνει από τον καιρό της ένταξής μας στην ΕΟΚ/ΕΕ και απλά σήμερα ...απογειώθηκε). Και όλα αυτά στα πλαίσια, πάντα, της **οικονομικής ανταγωνιστικότητας**. Καθώς δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι **στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης** (που στην περιοχή μας εκφράζεται κυρίως με την **ΕΕ/ΟΝΕ**), δηλαδή τις ανοιχτές και απελευθερωμένες αγορές που δεν υπόκεινται σε κανένα κοινωνικό έλεγχο, το μόνο που έχει σημασία είναι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των οικονομικών μπλοκ και των πολυεθνικών εταιρειών που εδράζονται σε αυτές, με στόχο μία ανάπτυξη προς όφελος των λίγων. Αυτό επιτυγχάνεται με το πετσόκομμα σε μισθούς, κοινωνικές παροχές, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κ.λπ..

Ήταν, δηλαδή, η **ένταξή μας στην ΕΟΚ/ΕΕ**, που μας υποχρέωσε σε **άνοιγμα και απελευθέρωση των αγορών**, μέσα στις οποίες η Ελληνική οικονομία δεν ήταν ανταγωνιστική, όχι βέβαια λόγω των υψηλών μισθών της, που ήταν πολύ χαμηλότεροι από αυτούς στα Ευρωπαϊκά κέντρα, αλλά εξαιτίας της χρόνιας έλλειψης παραγωγικών επενδύσεων. Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι μια από τις πρώτες δουλειές της κοινοβουλευτικής Χούντας και της Τρόικας ήταν να ελαστικοποιήσουν, με τα Μνημόνια, ακόμη περισσότερο τις εργασιακές σχέσεις, ουσιαστικά αποβλέποντας στην υποτίμηση του κόστους εργασίας, ώστε να «βελτιώσουν» τεχνητά την ανταγωνιστικότητα.

Έτσι τείνουμε σε μία **Κινεζοποιημένη οικονομία και «ανάπτυξη»** όπου:

- όλος ο κοινωνικός πλούτος της θα είναι ξεπουλημένος σε πολυεθνικές για ένα κομμάτι ψωμί,
- οι εργαζόμενοι της δεν θα έχουν κανένα ουσιαστικό εργασιακό δικαίωμα και θα είναι στην απόλυτη δικαιοδοσία του εργοδότη τους για το πότε θα τους προσλαμβάνει και πότε θα τους απολύει κατά βούληση, καθώς και για τα άθλια μεροκάματα που μόλις θα καλύπτουν τις ανάγκες επιβίωσης,
- οι «τυχεροί» νέοι που θα μπορούν να σπουδάσουν στα Πανεπιστήμια, τα οποία σύντομα θα αρχίσουν να εισάγουν διδάκτρα, θα είναι ευτυχείς να βρίσκουν δουλειά σε κάποια πολυεθνική στην Ελλάδα ή κυρίως στο εξωτερικό,
- οι άρρωστοι θα στριμώχνονται σε άθλια δημόσια νοσοκομεία με γιατρούς και νοσοκόμους να δουλεύουν κάτω από εξοντωτικές συνθήκες, και
- οι συνταξιούχοι θα ζουν στο όριο της απόλυτης φτώχειας, έχοντας χάσει τις εισφορές που πλήρωναν όλη τους τη ζωή για να ζήσουν λίγα χρόνια ανθρώπινα μετά από τον μόχθο μιας ολόκληρης ζωής -για χάρη, υποτίθεται, της αποπληρωμής ενός Χρέους που έκαναν οι ελίτ και οι προνομιούχοι, για το οποίο βέβαια δεν τους ρώτησε κανείς!

Γι' αυτό το λόγο η μόνη απάντηση σ' αυτήν την επίθεση των ντόπιων και ξένων ελίτ που δημιούργησαν την κρίση με την ένταξή μας στην ΕΕ (για την οποία δεν ρωτήθηκε ποτέ ο λαός), και κατά συνέπεια στην Καπιταλιστική Παγκοσμιοποίηση, είναι η αντεπίθεση «από τα κάτω», με τη μορφή ενός αγώνα όχι μόνο εθνικής αλλά και, κυρίως, κοινωνικής απελευθέρωσης, που θα στρεφόταν ενάντια στις ντόπιες και ξένες ελίτ, **με άμεσο στόχο τη μόνιμη έξοδο από την κρίση και μεσοπρόθεσμο την οικονομική μας αυτοδυναμία.**

Το βασικό επομένως αίτημα του Μετώπου θα έπρεπε να είναι η **άμεση διεξαγωγή εκλογών για την ανάδειξη μιας Κυβέρνησης Λαϊκού Μετώπου** που θα ελέγχεται από τους εντολοδόχους των Συνελεύσεων γειτονιάς, των τόπων δουλειάς κ.τλ. και θα πρέπει να εφαρμόσει τους:

ΑΜΕΣΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

[1] Άμεση μονομερής έξοδος μας από την ΕΕ (και όχι μόνο από την Ευρωζώνη), η οποία αποτελεί την αναγκαία συνθήκη για την ανάκτηση της απαραίτητης οικονομικής κυριαρχίας.

[2] Ακύρωση όλων των δανειακών συμβάσεων, Μνημονίων και σχετικών Νόμων που υπέγραψαν η μονοκομματική και η σημερινή διακομματική Χούντα με παράλληλη ολοκληρωτική στάση πληρωμών των τοκοχρεολυσίων (που σημαίνει μονομερή διαγραφή του χρέους), εφόσον πρωταρχικός στόχος σήμερα είναι να σταματήσουμε το ξεπούλημα του κοινωνικού μας πλούτου, με αφορμή το Χρέος (που δεν αναγνωρίζουμε, φυσικά, αφού δεν ρωτήθηκε ποτέ γι' αυτό ο λαός), στους ξένους τοκογλύφους, πράγμα που θα έκανε αδύνατη κάθε ιδέα οικονομικής αυτοδυναμίας στο ορατό μέλλον.

[3] Αναγκαστική απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση κάθε κοινού αγαθού που έχει περιέλθει, μέσα από τη διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων, στην ιδιοκτησία των ξένων και ντόπιων ελίτ.

[4] Επανεισαγωγή της δραχμής και μερική υποτίμησή της με παράλληλη μετατροπή των καταθέσεων σε δραχμές, και μέτρα ώστε να μην πληγούν τα λαϊκά εισοδήματα και οι μικροκαταθέτες (π.χ. επιδοτήσεις των λαϊκών στρωμάτων χρηματοδοτούμενες από τα έσοδα ενός σημαντικού φόρου στη μεγάλη περιουσία — κινητή και ακίνητη — καθώς και τα έσοδα από ένα βαρύ φόρο στα είδη πολυτελείας).

[5] Αυστηροί κοινωνικοί έλεγχοι στην κίνηση αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών (τελωνειακοί έλεγχοι, συναλλαγματικοί έλεγχοι, ποσοτώσεις κλ.π.) ώστε να θωρακιστεί η οικονομική αυτοδυναμία της χώρας.

[6] Επαναφορά μισθών και συντάξεων στα προ Μνημονίων επίπεδα με παράλληλη επαναπρόσληψη των απολυμένων στον δημόσιο τομέα, που θα αναδιοργανωθεί ορθολογικά, στο πλαίσιο της γενικότερης αναδιάρθρωσης της οικονομίας με βάση την αρχή της αυτοδυναμίας.

[7] Κοινωνικοποίηση των Τραπεζών και των στρατηγικών κλάδων παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων όλων των κλάδων που καλύπτουν βασικές ανάγκες, στο πλαίσιο του προτεινόμενου παρακάτω μίγματος μορφών ιδιοκτησίας και μεθόδων κατανομής των οικονομικών πόρων.

[8] Γενική καταγραφή κινητής και ακίνητης περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων στο εξωτερικό και **επιβολή δραστικού «προοδευτικού» φόρου μεγάλης περιουσίας** (φόρος δηλαδή ανάλογος με το μέγεθος της περιουσίας που μπορεί να φθάνει και στο 100% της περιουσίας για τις πολύ μεγάλες περιουσίες κ.λπ.), με στόχο τη δραστική ανακατανομή του εισοδήματος και του πλούτου.

[9] Δημιουργία ενός πραγματικά λαϊκού συστήματος Υγείας, Εκπαίδευσης και Κοινωνικών Υπηρεσιών που θα καλύπτει τις λαϊκές ανάγκες και θα ελέγχεται από τα λαϊκά στρώματα.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΧΤΙΣΙΜΟ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΥ ΒΑΣΙΣΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μόλις βγούμε από την ΕΕ και παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα κατάργησης των «4 ελευθεριών» της Παγκοσμιοποίησης με την Κυβέρνηση Λαϊκού Μετώπου, και αφού εξοβελιστεί η σημερινή εγκληματική κοινοβουλευτική Χούντα που μας «κυβερνά» και τα υπερεθνικά αφεντικά της, στόχος του Μετώπου είναι **το χτίσιμο μιας Αυτοδύναμης Οικονομίας, μέσα από ένα μίγμα ιδιοκτησίας και ελέγχου των σπάνιων πόρων.** Δηλαδή ο Ελληνικός λαός και οι Λαοί στην περιφέρεια και τον Νότο που μαστίζονται ιδιαίτερα από την κρίση και μοιράζονται παρόμοια επίπεδα Ανάπτυξης, **να βασίζονται καταρχήν στις ΔΙΚΕΣ τους δυνάμεις και σπάνιους πόρους,** ανθρώπινους και υλικούς, και μέσω διμερών ανταλλαγών πλεονασμάτων να καλύπτουν όλες τις υπόλοιπες βασικές και μη βασικές ανάγκες τους, έξω από τη διεθνοποιημένη Οικονομία και την ψευτο-δημοκρατία των ελίτ!

Μόνο έτσι θα μπουν τα θεμέλια ενός νέου **πραγματικού Διεθνισμού αλληλεγγύης των λαών,** και όχι ...μέσα στην Παγκοσμιοποίηση και την ΕΕ όπως εξαπατούν τον λαό εν ψυχρώ οι συστημικοί λακέδες και οι πολυπληθείς Αριστερο-Δεξιές ουρές τους. Μόνο έτσι θα ορθοποδήσει ο λαός μας, ώστε στη συνέχεια με αξιοπρέπεια και με πραγματικά δημοκρατικές διαδικασίες να αποφασίσει σε τι είδους σύστημα και σε τι κοινωνία θέλει να ζήσει, μακριά από τη σημερινή μαζική κτηνωδία της Παγκοσμιοποίησης και τις Χούντες των αδίστακτων ντόπιων εκτελεστών της υπερεθνικής ελίτ.

Σε αυτή την τόσο κρίσιμη συγκυρία λοιπόν, προβάλλει ως μοναδική λαϊκή λύση για τον λαό της κάθε χώρας η πάλη για τη ρήξη με τη Νέα Διεθνή Τάξη και τη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση που την ανέδειξε, (η οποία στη χώρα μας εκφράζεται κυρίως μέσα από την ΕΕ αλλά και τον ΠΟΕ κ.λπ.), μέσα από Λαϊκά Μέτωπα για Αυτοδύναμες Οικονομίες. **Παλεύουμε λοιπόν σε κάθε χώρα για τη δημιουργία ΛΑΪΚΩΝ ΜΕΤΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ,** μέσα από το χτίσιμο Αυτοδύναμων Οικονομιών. Μόνο με **Ενώσεις Αυτοδύναμων Οικονομιών που ξεκινούν «από τα κάτω», από κάθε λαό ξεχωριστά,** είναι δυνατή η σταδιακή αποτίναξη της Νέας Διεθνούς Τάξης και των ξένων και ντόπιων ελίτ, που την επιβάλλουν με Οικονομικούς Πολέμους (όπως στα παρ' ημίν), αλλά και Στρατιωτικούς ενάντια σε λαούς που αντιστέκονται σε αυτή την Παγκοσμιοποιητική διαδικασία.

Οι μορφές του αγώνα για την επίτευξη αυτών των στόχων θα κυμαίνονταν από ένα **κίνημα άγριων απεργιών** από κάτω, που θα ξεπερνούσαν τις συνδικαλιστικές ηγεσίες (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κλπ) καθώς και τις ηγεσίες της «Αριστεράς» — οι οποίες δεν διανοούνται να θέσουν στόχους σαν τους παραπάνω— μέχρι τις καταλήψεις και, το κυριότερο, την οργανωμένη μαζική άρνηση πληρωμών των χαρατσιών, την άρνηση εφαρμογής περικοπών στην Υγεία, εκπαίδευση κ.λπ., την παρεμπόδιση πλειστηριασμών, των «επισκέψεων» της Τρόικας κ.λπ..

Ο μόνος δρόμος για τους εργαζόμενους είναι η **οργάνωση «από τα κάτω» απεργιακών επιτροπών.** Αυτές οι επιτροπές θα πρέπει να έρθουν σε επαφή με κλάδους που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση, **με στόχο τη Γενική Απεργία Διάρκειας,** ώστε να παραλύσει η χώρα.

Εμπρός για το χτίσιμο ενός Λαϊκού Μετώπου Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης

που θα θέσει τα άμεσα αιτήματα για:

Άμεση Μονομερή έξοδο από ΕΕ | Ακύρωση των μνημονίων | Διαγραφή του Χρέους

Για την Αυτοδύναμη Οικονομία και έναν νέο διεθνισμό που στηρίζεται στην αλληλεγγύη, έξω από την Νεοφιλελεύθερη Καπιταλιστική Παγκοσμιοποίηση και την ψευτο-δημοκρατία των ελίτ